

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací **rozhodl** v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Krenka, Ph.D., a soudců JUDr. Moniky Vackové a JUDr. PhDr. Filipa Havrdy v právní věci

žalobce: **město Domažlice**, IČ: 00253316
sídlem náměstí Míru 1, 344 01 Domažlice
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Rydvanem
sídlem Truhlářská 1104/13, Praha 1

proti
žalovanému: **GEOSAN GROUP a.s.**, IČ: 28169522
sídlem U Nemocnice 430, Kolín III, 280 02 Kolín
zastoupený advokátem Mgr. Danielem Thelenem
sídlem U Průhonu 1516/32, Praha 7

o zaplacení částky 12 950 442 Kč s příslušenstvím a částky 1 200 Kč, **o odvolání žalobce** proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, č. j. 49 Cm 87/2019 - 400 ze dne 18. října 2023, doplněného rozsudkem Krajského soudu v Plzni, č. j. 49 Cm 87/2019-419 ze dne 22. listopadu 2023

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Plzni, č. j. 49 Cm 87/2019-400 ze dne 18. října 2023, doplněný rozsudkem Krajského soudu v Plzni, č. j. 49 Cm 87/2019-419 ze dne 22. listopadu 2023, se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému (na účet jeho zástupce), na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 120 516 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Plzni rozsudkem z 18. 10. 2023, doplněným rozsudkem z 22. 11. 2023, zcela zamítl žalobu z 14. 8. 2019, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 12 950 442 Kč s příslušenstvím – úrokem z prodlení v zákonné výši a částky 1 200 Kč (výroky I rozsudku a doplňujícího rozsudku). O nákladech řízení rozhodl tak, že žalobci uložil zaplatit žalovanému (v obecné lhůtě na účet zástupce), na jejich náhradu částku 796 420,20 Kč (výrok II rozsudku). Žalobci dále uložil zaplatit státu (v obecné lhůtě na účet Krajského soudu v Plzni), na náhradu vynaložených nákladů částku 112 989,80 Kč (výrok III rozsudku). Žalobci konečně uložil zaplatit státu (v obecné lhůtě na účet Krajského soudu v Plzni), soudní poplatek za řízení ve výši celkem 647 583 Kč (výrok IV rozsudku a výrok II doplňujícího rozsudku).
2. V odůvodnění rozsudku vycházel soud prvního stupně z podané žaloby, dle které žalovaný a společnost PSJ, a.s., IČ: 25337220 na základě společenské smlouvy č. A8181/2015/SOS/23 z 5. 1. 2015 vytvořili sdružení dodavatelů (§ 2716 a násl. o. z.), kterému žalobce po provedeném otevřeném řízení dle ust. § 27 zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „ZVZ“) zadal nadlimitní významnou veřejnou zakázku na stavební práce s názvem: „Plavecký bazén Domažlice – stavební úpravy, přístavba a nástavba“. Příslušná smlouva o dílo č. AA.15020.1.110 z 27. 8. 2015 (§ 2586 a násl. o. z.) solidárně zavazovala vybrané uchazeče k provedení díla v rozsahu projektové dokumentace a soupisu prací (vyhl. č. 230/2012 Sb.), vypracované společností ŠUMAVAPLAN spol. s r.o., IČ: 49787454, za cenu 186 500 573,08 Kč bez DPH a za podmínek uvedených ve smlouvě a jejích přílohách; průběh provádění díla zhotoviteli byl dle čl. III odst. 2 smlouvy závazně stanoven v časovém HMG, tvořící původně její přílohu č. 4. Smlouva byla platně změněna uzavřeným dodatkem č. 1 z 3. 6. 2016, posouvající mj. termín pro provedení díla na 30. 9. 2018, závazné termíny stanovené pro jednotlivé dílčí milníky díla však byly v časovém HMG, tvořícím nově přílohu č. 3 smlouvy, ponechány. Prodlení zhotovitele s plněním jednotlivých milníků díla dle časového HMG bylo v čl. XXI odst. 1 písm. b) smlouvy utvrzeno smluvní pokutou (§ 2048 a násl. o. z.) ve výši 0,2 % denně z ceny díla bez DPH. Z důvodu bezdůvodného přerušení provádění díla žalovaným, resp. jeho prodlení se splněním všech níže uvedených milníků díla, využil žalobce práva vymíněného v čl. III odst. 3, a také čl. XXII odst. 2 písm. c) smlouvy a přípisem z 10. 5. 2017 od uzavřené smlouvy odstoupil. S ohledem na dobu prodlení žalovaného a s tím související celkovou výši smluvní pokuty, uplatňuje žalobce podanou žalobou pouze její část, kdy základem procentní výše není celá cena díla bez DPH, ale pouze cena jednotlivého milníku bez DPH. Uplatněný nárok dle ust. § 2048 a násl. o. z. lze pak přehledně charakterizovat v níže uvedené tabulce:

Dílčí milník	Smluvní termín splnění	Smluvní cena milníku v Kč	Délka prodlení ve dnech (k 9. 5. 2017)	Smluvní pokuta z ceny milníku v Kč
1) Ricochet	21. 8. 2016	620 880	261	324 162
2) Saunový svět	14. 8. 2016	2 449 745	268	1 312 932
3) Elektromontáže silnoproud	21. 8. 2016	8 861 274	261	4 625 703
4) Elektromontáže slaboproud	21. 8. 2016	3 705 784	261	1 934 532
5) Bazénová technologie	4. 9. 2016	3 174 158	247	1 567 956
6) Bowling, kuželky a minibowling	4. 9. 2016	2 026 180	247	1 000 844
7) Základy	23. 10. 2016	1 991 854	198	472 032
8) Zakládání piloty	13. 11. 2016	487 452	177	172 575
9) Svislé a kompletní konstrukce	18. 12. 2016	5 421 396	142	1 539 706

Celkem		28 738 723 Kč		12 950 442 Kč
---------------	--	------------------	--	----------------------

3. K zaplacení smluvní pokuty byl žalovaný vyzván přípisem žalobce z 7. 8. 2019 (§ 142a o. s. ř.); pokud jde o smluvní pokutu připjatou k prodlení s provedením milníku „Saunový svět“, došlo k tomu ještě před učiněným odstoupením, a to přípisem žalobce z 31. 1. 2017 a „penalizační“ fakturou č. PF-2017-VYF-0010 z 31. 1. 2017.
4. Kromě smluvní pokuty v celkové výši 12 950 442 Kč s příslušenstvím – úrokem z prodlení v zákonné výši - požaduje žalobce též paušální náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč dle ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
5. Žalovaný soud navrhl, aby podanou žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl. V podaném vyjádření se přihlásil k významné nadlimitní veřejné zakázce na stavební práce nazvané „Plavecký bazén Domažlice – stavební úprava, příprava a nástavba“, zadané žalobcem v režimu ZVZ, a též ke smlouvě o dílo č. AA.15020.1.110, uzavřené mezi účastníky dne 27. 8. 2015. Pokročilé datum uzavření smlouvy znemožnilo žalovanému provádění díla v rámci první plánované odstávky plaveckého bazénu v době od 1. 6. 2015 do 31. 8. 2015 (čl. 2 zadávací dokumentace), problém byl však mezi účastníky vyřešen dne 3. 6. 2016 uzavřením dodatku č. 1, kterým byl dohodnut jednak termín předání staveniště na 13. 7. 2016, jednak doba provedení a předání celého díla na 30. 9. 2018. Aktualizován byl i časový HMG, upravující jeho provádění. Po uzavření smlouvy o dílo shledal žalovaný jednak rozpor dokumentace pro provádění stavby (dále také jen „DPS“), která byla součástí zadávací dokumentace žalobce, se stavebním povolením vydaným Městským úřadem Domažlice, Odborem výstavby a územního plánování, č. j. OVÚP 8999/2009-2067/2010-Ze dne 15. 1. 2009 (zvětšení přístavby relaxačních bazénů, změna jejich obsahu a vybavení; přidání externího schodiště včetně tobogánu; změna dispozice, půdorysného rozsahu a výšky nástavby v 2. NP nad šatnami pro bowling, klubovnu, sklady a WC; změna výšky střechy nad bazénem a zásadní změna spočívající ve vypuštění vestavěného mezipatra nad prostorem bazénu), jednak skutečnost, že obsah DPS neodpovídal náležitostem přílohy č. 6 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. O zjednání nápravy a také o předložení dokumentace pro stavební povolení, vydané územní rozhodnutí, stavební povolení a všech stanovisek dotčených orgánů, marně žádal žalovaný žalobce v obsáhlé korespondenci vedené v období do 25. 8. 2015 do 15. 4. 2016. Vytýkanou obsahovou neúplností DPS a její rozpor s vydaným stavebním povolením, stejně jako nemožnost realizace díla v termínech determinovanými provozními odstávkami bazénu dle čl. 2 zadávací dokumentace, žalovaný objektivizoval ve znaleckém posudku č. 877-3/2016 z 20. 1. 2016 Ing. Milana Bouzka a společném znaleckém posudku č. 707/15 z 18. 3. 2016, vypracovaném Ing. Miloslavou Popenkovou, CSc. a Prof. Ing. Čeněkem Jarským, DrSc. Prodlení žalovaného s prováděním díla je za takových okolností vyloučeno ust. § 2591 o. z., § 2594 o. z. a § 2627 o. z. Protože požadovaná náprava DPS nebyla žalobcem zjednána ani v dodatečně lhůtě poskytnuté přípisem žalovaného z 21. 10. 2016, z důvodu jeho trvajících prodlení znemožňující žalovanému provádění díla, přípisem z 7. 12. 2016 od uzavřené smlouvy o dílo odstoupil. Požadavek na zaplacení smluvní pokuty v rozsahu žalobou vyličeného skutku považuje za zcela nedůvodný. Kromě absence prodlení (§ 1968 o. z. a § 1975 o. z.) uvádí, že smluvní pokuta dohodnutá mezi účastníky v čl. XXI odst. 1 písm. b) uzavřené smlouvy o dílo, utvrzuje povinnost žalovaného s plněním závazných milníků dle HMG. Dle čl. II odst. 3 dodatku č. 1 smlouvy o dílo byly mezi účastníky dohodnuty pouze 2 milníky díla, a sice s dokončením první etapy jeho provádění do 30. 9. 2017 a s dokončením druhé etapy jeho provádění do 30. 9. 2018. Části díla uvedené v žalobě nelze za jeho milníky utvrzené smluvní pokutou považovat. Uplatněné smluvní pokutě konečně vytýká i její předchozí vadné vyúčtování žalobcem.

6. Soud prvního stupně po provedeném – poměrně rozsáhlém – dokazování (důkazními prostředky dle ust. § 127 o. s. ř., § 127a o. s. ř. a § 129 o. s. ř.) uzavřel, že pod č. AA.15020.1.110 byla dne 27. 8. 2015 mezi účastníky uzavřena smlouva o dílo, obsahující obě podstatné náležitosti dle ust. § 2586 o. z. Smlouva byla platně změněna (§ 1902 o. z.) uzavřeným dodatkem č. 1 z 3. 6. 2016. Absolutní neplatností pro počáteční faktickou nemožnost plnění (§ 580 odst. 2 o. z. a § 588 o. z.) je však postižena ta část uzavřené smlouvy (§ 576 o. z.), upravující termín dokončení díla ke dni 30. 9. 2018, jakož i průběh jeho provádění dle časového HMG, tvořícího její přílohu č. 3. Faktickou nemožnost provedení díla dle předané DPS (bez jejich úprav), při nezbytnosti respektování tří odstávek provozu plaveckého bazénu obsažených v čl. 2 zadávací dokumentace, v termínech dohodnutých v uzavřené smlouvě a její příloze č. 3, vzal soud prvního stupně za prokázanou z vedeného dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. (ČVUT – Kloknerův ústav). Je-li neplatné časově ujednání o době provedení díla v uzavřené smlouvě, včetně jeho časového HMG obsaženého v příloze č. 3, nelze nárok na zaplacení smluvní pokuty dle čl. XXI odst. 1 písm. b) smlouvy o dílo, který měl včasné provedení díla žalovaným (včetně milníků označených v žalobě) utvrzovat, považovat za důvodný. Podaná žaloba tedy byla jako nedůvodná v celém rozsahu zamítnuta. Výrok o náhradě nákladů řízení odpovídá zásadě úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Podle výsledku řízení (§ 148 odst. 1 o. s. ř.) bylo rozhodnuto i o náhradě nákladů státu. Ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, bylo žalobci konečně uloženo zaplatit státu soudní poplatek za řízení.
7. Žalobce podal včasné odvolání proti rozsudku z 18. 10. 2023 i doplňujícímu rozsudku z 22. 11. 2023. Odvolacímu soudu navrhl jejich změnu a vyhovění podané žalobě, event. jejich zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Uplatněny jsou v zásadě veškeré odvolací důvody, soudu prvního stupně však zejména odvolatel vytýká neúplně i nesprávně zjištěný skutkový stav, a z toho plynoucí nesprávné právní posouzení věci. Akcentuje zejména skutečnost, že ve lhůtách dohodnutých ve smlouvě o dílo z 27. 8. 2015 a její příloze č. 3 obsahující časový HMG, dohodnuté dílo fakticky i právně proveditelné bylo. Ustanovení § 580 odst. 2 o. z. na posuzovaný případ aplikovat nelze. Odkazuje v této souvislosti jak na závěry soudní praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 2170/2009 z 8. 12. 2009, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1569/2001 z 30. 7. 2003 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 420/2013 z 5. 8. 2023), tak na odbornou komentářovou literaturu. Technická realizovatelnost díla v dohodnutých termínech (i při zohlednění odstávek dle čl. 2 zadávací dokumentace), plyne z vedeného dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. Vysvětluje, že dle totožné DPS bylo následně dílo realizováno náhradním kooperantem, změny v aktualizovaném územním rozhodnutí a stavebním povolení vydaném dne 30. 3. 2017 nebyly podstatné a pro žalobce v průběhu provádění díla byly řešitelné institutem změny stavby před dokončením (§ 118 zák. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona). O nezbytnosti úprav DPS věděl žalovaný od samého počátku zadávacího řízení, o jejich provedení a součinnost odpovědného projektanta – společnost ŠUMAVAPLAN spol. s r.o. nikdy nepožádal. Případné identifikované nedostatky DPS se navíc nijak nedotýkaly možnosti žalovaného provádět dílo v rozsahu milníků dle HMG vymezených podanou žalobou. Na základě dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. bylo dílo při jeho odpovědném řízení a organizaci proveditelné i za předpokladu respektování odstávek provozu plaveckého bazénu. V případě skrytých překážek bránících v provádění díla navíc dle čl. III odst. 6, 7, 8 a 11 dochází k prodloužení termínů pro jeho provádění i dokončení. Odvolatel dále poukazuje i na způsob právního jednání žalovaného kolidující se zásadou dle ust. § 6 odst. 2 o. z. Podanou společnou nabídkou v zadávacím řízení se žalovaný jednoznačně přihlásil a akceptoval zadávací podmínky zahrnující i DPS, její bezvadnost, úplnost a způsobilost pro provedení díla pak podpisem smlouvy o dílo z 27. 8. 2015 výslovně deklaroval v jejím čl. II odst. 5. Při vynaložení potřebné odborné péče tedy nelze očekávat, že by zároveň nedošlo k prověření souladu DPS s vydaným stavebním povolením. Přesto, že v období ledna a března r. 2016 objektivizoval odchylky a nedostatky DPS postupem dle ust. § 127a o. s. ř., převzal dne 13. 7. 2016 staveniště, provádění díla zahájil a v uvedené činnosti po několik měsíců

pokračoval. Zaplacení ceny díla pak žalobci účtoval časovými fakturami vystavenými za období 10 – 11/2016. Odvolatel zdůrazňuje, že dílčí etapy provádění díla vymezené v podané žalobě a zřejmě z časového HMG, tvořícího přílohu č. 3 uzavřené smlouvy, představují milníky díla, jejichž včasné provedení je dle ust. § 2048 a násl. o. z. utvrzené smluvní pokutou dle čl. XXI odst. 1 písm. b) smlouvy. Prodlení žalovaného s jejich provedením přitom nevylučovala žádná zákonná překážka. Odstoupení žalovaného od uzavřené smlouvy přípisem z 7. 12. 2016 považuje žalobce za neplatné, nenaplňující žádný zákonný nebo smluvně vymíněný důvod. Zdůrazňuje naopak platné jednostranné zrušení uzavřené smlouvy vlastním odstoupením z 10. 5. 2017, založeném na důvodech dle čl. III odst. 2 a čl. XXII odst. 2 písm. c) uzavřené smlouvy.

8. Žalovaný v podaném vyjádření k odvolání navrhl potvrzení obou rozsudků soudu prvního stupně jako věcně správných. Zcela se ztotožňuje se skutkovým zjištěním i právním posouzením věci, obsaženým v jejich odůvodnění. Pokud jde o interpretaci jednotlivých ustanovení uzavřené smlouvy o dílo z 27. 8. 2015, změněné dodatkem č. 1 z 3. 6. 2016 (včetně vymezení předmětu díla), resp. odpovědnosti žalobce (veřejného zadavatele) za její obsah, připomíná zde pravidlo obsažené v ust. § 44 odst. 1 ZVZ. Uvádí, že vady a nedostatky DPS (jako součásti zadávacích podmínek) nebyly ani při vynaložení odborné péče žalovaným (ani jinými uchazeči) před uzavřením smlouvy o dílo zjištělné. K jejich odhalení mohlo dojít až po obdržení kompletních podkladů o průběhu stavebního řízení (DSP, stavební povolení, vyjádření a stanoviska dotčených orgánů), které žalovaný od žalobce obdržel až po opakovaných urgencích, řadu měsíců po uzavření smlouvy. Detailní odborné skutkové závěry o nemožnosti provádění díla dle DPS poskytl v průběhu řízení až vedené dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. Odchyly DPS od stavebního povolení dříve vydaného dne 15. 1. 2009 rozhodně nebyly bagatelní, žádost o jeho změnu byla žalobcem podána až 6. 2. 2017 (tedy cca 2 měsíce po odstoupení od uzavřené smlouvy žalobcem), realizace díla náhradním kooperantem – společností OHL ŽS, a s. – probíhala dle změněného územního rozhodnutí a povolené změny stavby před dokončením z 30. 3. 2017, a to za plné provozní odstávky plaveckého bazénu, tedy podmínek zcela odlišných oproti žalovanému. Žalovaný zdůrazňuje závěry vedeného dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř., že DPS po obsahové stránce nesplňovala požadavky vyhl. č. 499/2006 Sb. a bez jejího dopracování a doplnění nebyla způsobilým podkladem pro možnou přímou realizace díla. Termíny stanovené uzavřenou smlouvou a časovým HMG obsaženým v její příloze č. 3 pro provedení díla, jsou tedy za takových okolností objektivně nemožné. O nepoctivém jednání žalovaného (§ 6 odst. 2 o. z.) namítané navíc nepřipustně žalobcem až v průběhu odvolacího řízení, nelze uvažovat za prokázané situace, kdy v době uzavření smlouvy o dílo dne 27. 8. 2015 neměl žalovaný od žalobce k dispozici veškeré podklady nezbytné k provedení díla (DSP, stavební povolení a stanoviska dotčených orgánů ve stavebním řízení) a bez jejich znalosti nebylo možné odchyly a nedostatky DPS identifikovat. S odkazem na rozhodovací praxi (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 2080/2013 z 2. 2. 2015) konečně akcentuje důvodnost odstoupení žalovaného od uzavřené smlouvy jeho přípisem z 7. 12. 2016. Titulem pro učiněné právní jednání zde bylo dlouhodobé prodlení žalobce s odstraněním vad a nedostatků DPS, které žalobce neodstranil ani přes více opakovaných výzev žalovaného.
9. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací po provedeném jednání přezkoumal podle § 212 o. s. ř. a § 212a o. s. ř. ve znění účinném od 1. 1. 2014 oba napadené rozsudky. Po tomto přezkoumání dospěl k následujícím závěrům a zjištěním:
10. Předně je třeba uvést, že Krajský soud v Plzni zjistil skutkový stav úplně a přesně, v rozsahu dostatečném pro učinění správného právního závěru. Závěr o skutkovém stavu věci, zjištěný soudem prvního stupně (na který odvolací soud pro stručnost pouze odkazuje), nedoznal změn ani v řízení odvolacím, a to ani po opakování dokazování následujícími skupinami důkazů:

- A) smlouvou o dílo č. AA.15020.1.110 z 27. 8. 2015, uzavřenou mezi žalobcem (objednatel) a žalovaným a společností PSJ, a.s., IČ: 25337220 (zhotoviteli), včetně příloh, dodatkem č. 1 k uzavřené smlouvě z 3. 6. 2016;
- B) zápisem o předání staveniště z 13. 7. 2016, přípisy žalovaného žalobci z 25. 4. 2016 a 21. 10. 2016, přípisem žalovaného žalobci z 7. 12. 2016 „Odstoupení od smlouvy“ a přípisem žalobce žalovanému z 10. 5. 2017 „Odstoupení od smlouvy“;
- C) rozhodnutím o stavebním povolení vydaným dne 15. 1. 2009 Městským úřadem Domažlice, odborem výstavby a územního plánování pod č. j. OVÚP-8999/2009-2067/2010/Ze, usnesením o opravě zřejmých nesprávností vydaným dne 26. 2. 2010 Městským úřadem Domažlice, odborem výstavby a územního plánování pod č. j. OVÚP-8999/2009-10729/1010/Ze, rozhodnutím o umístění stavby a o změně stavby před jejím dokončením vydaným dne 30. 3. 2017 Městským úřadem Domažlice, odborem výstavby a územního plánování pod č. j. OVÚP-1798/2017, a také smlouvou o dílo z 29. 3. 2016, uzavřenou mezi žalobcem (objednatel) a společností ŠUMAVAPLAN spol. s r.o. (zhotovitel), včetně cenové nabídky zhotovitele (č.l. 337 – 342 spisu);
- D) znaleckým posudkem (§ 127 odst. 3 o. s. ř.), vypracovaným dne 28. 2. 2022 ČVUT – Kloknerovým ústavem pod č. 1052/2022/2200 J 018 (čl. 223 – 235 spisu) a jeho dodatkem č. 1 z 26. 1. 2023 pod č. 1052/2022/2200 J 018 (čl. 297 – 307 spisu). K tomu byl konstatován i obsah výslechu pověřené pracovnice znaleckého ústavu doc. Ing. Jany Markové, Ph.D. na jednání soudu dne 18. 5. 2022 (čl. 259 – 260 spisu) a na jednání soudu dne 12. 4. 2023 (čl. 327 spisu);
11. Kromě řádně a dostatečně zjištěného skutkového stavu se odvolací soud rovněž ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně o nedůvodnosti podané žaloby; právní posouzení věci si však pro její složitost zaslouží bližšího rozvedení a komplexnějšího přístupu.
12. Se soudem prvního stupně se odvolací soud předně ztotožňuje v tom, že veřejná zakázka zadaná žalobcem, resp. smlouva uzavřená mezi účastníky pod č. AA.15020.1.110 dne 27. 8. 2015, obsahuje obě podstatné náležitosti smlouvy o dílo dle ust. § 2586 o. z. Je tomu tak jak v případě vymezení určitého díla učiněné postačujícím odkazem na projektovou dokumentaci pro provedení stavby a soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazy výměr, vše zpracované společností ŠUMAVAPLAN spol. s r.o., se sídlem Praha 1 – Malá Strana, Újezd 19/409, 118 00 Praha 1, IČ: 49787454 (čl. II odst. 1 smlouvy a její příloha č. 1), tak v případě dohody na ceně za jeho provedení dle zaručeného rozpočtu (čl. IV smlouvy a její příloha č. 2). Smlouva byla účastníky dne 3. 6. 2016 platně změněna (§ 1902 o. z.) uzavřeným dodatkem č. 1. S ohledem na dispozitivní charakter zákonné úpravy uvedeného smluvního typu je pro identifikaci vzájemných práv a povinností obsah uzavřené smlouvy určující (§ 1725 o. z.); v případě potřeby proto na něj bude v dalším textu odkazováno.
13. Ke způsobu interpretace právních jednání činěných po 1. 2014 lze odkázat i na vyslovené závěry rozhodovací praxe soudů; dominující je zde dle ust. § 556 odst. 1 o. z. skutečná vůle (úmysl) jednající osoby (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Cdo 61/2017 z 31. 10. 2017) a teprve v případě, že ani za použití uvedených výkladových pravidel nelze zjistit úmysl jednajícího, se uplatní objektivní metoda interpretace a projevu vůle se přisuzuje význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 21 Cdo 5281/2016 z 25. 4. 2017). Možnost interpretace činěných projevů vůle však naráží na nepřekročitelnou maximu záležející v tom, že výkladem lze pouze zjišťovat obsah právního jednání, nelze jím však projev vůle doplňovat (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 1 Odon 110/97 z 7. 10. 1998 uveřejněné v Soudní judikatuře sešit 3/1999, pod označením SJ 30/1999, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Cdo 81/2000 z 7. 11. 2000). Otázka určitosti písemného projevu je zároveň objektivní kategorií; projev vůle by neměl vzbuzovat důvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u osob, které nejsou účastníky daného smluvního vztahu. I zde je

možné odkázat na závěry již vyslovené rozhodovací praxí (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 26 Odo 1155/2005 z 29. 8. 2007). V posuzovaném případě zadané veřejné zakázky přistupuje k obecným výkladovým pravidlům ještě zvláštní, obsažené v ust. § 44 odst. 1 věty druhá ZVZ. Dle něj za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel. V případě objektivní možnosti více možných výkladů týkajících se posuzovaného sporného obsahu předmětu veřejné zakázky – vymezeného odkazem na DPS - nemůže interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného. I zde lze odkázat na závěry rozhodovací praxe (rozhodnutí Krajského soudu v Brně, sp. zn. 62 Ca 33/2007 z 20. 3. 2008 nebo rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 Afs 87/2008 z 26. 3. 2009).

14. Jak již bylo výše uvedeno, vymezení vlastního předmětu závazkového vztahu (díla) a jeho fyzického předmětu (výsledku) může být provedeno přímo ve smlouvě, nebo samostatným dokumentem, na který bude smlouva odkazovat. V posledně uvedeném případě je třeba zákonný požadavek určitosti vztahovat i na tyto samostatné dokumenty. V posuzovaném případě byl předmět díla vymezen v čl. II odst. 1 smlouvy o dílo, a to odkazem na DPS, kterou žalovaný obdržel jako součást zadávací dokumentace. Odvolací soud zde připomíná, že v době zahájení zadávacího řízení 25. 7. 2014 byly zvláštní požadavky na rozsah a obsah zadávací dokumentace na stavební práce vymezeny ve vyhl. č. 230/2012 Sb. Dle ust. § 1 odst. 3 vyhl. č. 230/2012 Sb. představovala pro všechny stavby příslušnou dokumentaci projektová dokumentace pro provádění stavby, jejíž obsah a náležitosti byly vymezeny v ust. § 3 a v příloze č. 6 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.
15. Před právním posouzením žalobou uplatněného nároku na zaplacení smluvní pokuty dle ust. § 2048 a násl. o. z. je tedy předně třeba vyjasnit skutečnost, zda v řízení tvrzené a vedeným dokazováním dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. prokázané nedostatky DPS ve vztahu k obsahovým náležitostem vyžadovaným přílohou č. 6 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a (nebo) její odchylky ve vztahu ke stavebnímu povolení vydanému dne 15. 1. 2009, mohou založit neurčitost vymezeného předmětu díla (§ 553 odst. 1 o. z.) nebo absolutní neplatnost uzavřené smlouvy z důvodu počáteční nemožnosti jejího plnění (§ 580 odst. 2 o. z. a § 588 věta druhá o. z.). Oba právní následky uvedené vady předmětu díla by ve svých důsledcích znamenaly, že pro absenci jedné z podstatných náležitostí (§1746 odst. 1 o. z.) by bylo třeba hledět na smlouvu o dílo z 27. 8. 2015 jako na neuzavřenou.
16. Možná obsahová neurčitost (nyní zdánlivost) projektové dokumentace byla v právním prostředí existujícím do 31. 12. 2013 dovozována i rozhodovací praxí (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Cdo 4057/2018 z 24. 4. 2019). Založení uvedeného právního následku však považuje odvolací soud při stavu aplikovaných právních předpisů účinných po 1. 1. 2014, spíše za výjimečné. Bylo by namístě o něm uvažovat nikoliv v posuzovaném případě, ale pouze tehdy, pokud by zjištěné obsahové či formální nedostatky DPS byly natolik zjevné a zásadní, že by vylučovaly vůbec podřazení posuzovanému dokumentu pod obsah pojmu „dokumentace pro provádění stavby“, vymezený v ust. § 134 odst. 6 zák. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona a ust. § 3 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Ostatně povinnost soudu interpretovat v pochybnostech sporné smluvní ujednání jako spíše určité než pro neurčitost zdánlivé, plyne jak z ust. § 574 o. z., tak i z rozhodovací praxe (nález Ústavního soudu ČR ze dne 14. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 625/03 nebo nález Ústavního soudu ČR, sp. zn. I. ÚS 331/98, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR, svazek 18, str. 233).
17. Počáteční nemožnost plnění (§ 580 odst. 2 o. z. a § 588 o. z.) může být faktická nebo právní (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 1549/2000 z 24. 7. 2001). Musí se jednat o nemožnost objektivní a trvalou, a to s účinky pro všechny, nikoliv jen pro žalovaného (dlužníka). Subjektivní počáteční nemožnost plnění se připouští pouze výjimečně v případě vysoce osobního plnění. Odvolací soud zde poukazuje na zcela konstantní závěry odborné literatury (Handlar, J., Dobrovolná, E. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1 - 654). Komentář. 2. vydání. Praha. C.H. Beck, 2022, str. 1848 – 1862 nebo Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1- 459. Komentář. 1. vydání. Praha : C.H. Beck, 2008, str. 319 – 324), dle kterých lze

počáteční nemožnost plnění vztahovat pouze k předmětu právního jednání. Dovojuje-li tedy soud prvního stupně uvedené následky též ve vztahu k nepodstatné náležitosti vedlejšího ujednání v uzavřené smlouvě o době provedení a provádění díla (čl. III odst. 1 smlouvy ve znění čl. II odst. 1 a 3 dodatku č. 1 a příloha č. 3 obsahující časový HMG), upravenému navíc dispozitivně v ust. § 2590 odst. 2 o. z., nelze jeho právní posouzení věci považovat za správné.

18. Faktická počáteční nemožnost plnění díla dle předané DPS – tedy nemožnost přičítací se přírodním zákonům – nebyla žalovaným vůbec tvrzena, ani v průběhu řízení provedeným dokazováním prokázána. Kolize DPS se zákonem č. 183/2006 Sb., stavením zákonem, potažmo rozhodnutím o stavebním povolení vydaným dne 15. 1. 2009 Městským úřadem Domažlice, odborem výstavby a územního plánování pod č. j. OVÚP-8999/2009-2067/2010/Ze a usnesením o opravě zřejmých nesprávností vydaném dne 26. 2. 2010 Městským úřadem Domažlice, odborem výstavby a územního plánování pod č. j. OVÚP-8999/2009-10729/1010/Ze (§ 115 zák. č. 183/2006 Sb.), však nezakládá ani právní počáteční nemožnost plnění. Uvedená problematika byla v poměrně nedávné době postavena najisto rozhodovací praxí (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 23 Cdo 2080/2013 z 2. 2. 2015), přičemž od tam vyslovených závěrů nemá odvolací soud žádný důvod se odchylovat. Možnost odchylné dohody objednatele a zhotovitele o předmětu stavebního díla od té, povolené veřejnoprávními předpisy, výslovně plyne z ust. § 1 odst. 1 věta druhá o. z. Konečně v případě obsahového rozporu DPS s přílohou 6 vyhl. č. 499/2006 Sb. (tedy podzákonným právním předpisem), nelze uvažovat ani o relativní neplatnosti posuzovaného právního jednání dle ust. § 580 odst. 1 o. z.
19. Dohoda účastníků o smluvní pokutě (§ 2048 o. z.), obsažená v čl. XXI odst. 1 písm. b) smlouvy o dílo z 27. 8. 2015 zní takto: „*Smluvní strany si sjednávají smluvní pokuty ve prospěch objednatele: za prodlení zhotovitele s prováděním díla nebo s plněním závazných milníků dle harmonogramu nebo s dokončením a předáním díla oproti termínům uvedeným v této smlouvě, a to ve výši 0.2% z ceny díla bez DPH za každý, byť započatý den prodlení.*“
20. Při výkladu uvedeného ustanovení smlouvy dle výše uvedených interpretačních pravidel, vycházejících jednak z ust. § 556 a násl. o. z., jednak z rozhodovací praxe, se odvolací soud nemůže ztotožnit s argumentací žalovaného, dle kterého uvedená dohoda neutvrzuje včasné provedení díla zhotovitelem v oddílech, částech, resp. položkách označených ad 1) – ad 9) podané žaloby a stejně jmenovaných v časovém HMG, tvořícím přílohu č. 3 uzavřené smlouvy. Zahrnuje – li totiž utvrzená povinnost alternativně též: „*prodlení zhotovitele s prováděním díla*“, bylo úmyslem žalobce utvrdit dohodnutou procentní smluvní pokutou nejen včasné splnění dvou etap (milníků) díla, s termínem dokončení prvního z nich 30.9. 2017 a druhého z nich 30.9. 2018, ale i konkrétních prací zhotovitele v rámci jednotlivých etap (milníků) díla, výslovně identifikovaných v časovém HMG v příloze č. 3 smlouvy, upravujícím též termíny pro jejich dokončení.
21. Odpovědnost žalovaného za prodlení s prováděním díla dle časového HMG je přísně objektivní. Obecně je vyloučena pouze předchozím prodlením žalobce (§ 1968 věta druhá o. z.) nebo nedostatkem potřebné součinnosti (§ 1975 o. z.). Je přitom možné i zde odkázat na závěry rozhodovací praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Cdo 2770/2014 z 9. 11. 2015).
22. Při úvaze o existenci prodlení účastníků (též jako možného důvodu pro oboustranné odstoupení od uzavřené smlouvy), je třeba opakovaně připomenout tezi obsaženou v ust. § 44 odst. 1 věta druhá ZVZ, dle které za správnost a úplnost zadávacích podmínek (tedy i DPS) odpovídá zadavatel. K otázce vady a nedostatků DPS, spočívající jednak v odchylkách od vydaného stavebního povolení z 15. 1. 2009, jednak v nesplnění obsahových požadavků přílohy 6 vyhl. č. 499/2006 Sb., bylo soudem prvního stupně vedeno rozsáhlé dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. i dle ust. § 127a o. s. ř. K zodpovězení uvedené sporné otázky je totiž třeba odborných znalostí, kterými soud nedisponuje. Zvláštnost tohoto důkazu pak výrazně limituje soud v možnosti jeho hodnocení (§ 132 o. s. ř.). Je v zásadě omezeno pouze na to, zda posudek znalce má formální náležitosti, tedy zda závěry uvedené ve vlastním znaleckém posudku jsou náležitě

odůvodněny a zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda znalec vyčerpal úkol v rozsahu, jak mu byl zadán, zda přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se měl vypořádat, zda jeho závěry jsou podloženy výsledky řízení a nejsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů. Soud však nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti anebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání zodpovědně učinit (stanovisko Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. CpJ 41/1979, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 1/1981 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001). Odvolacímu soudu je na druhou stranu samozřejmě známa i rozhodovací praxe soudu Ústavního (rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 49/06, rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 299/06 a zejména plenární nález Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 11/08), která poměrně striktně soudům ukládá hodnotit znalecký posudek podle zásady volného hodnocení důkazů, neponechávat bez povšimnutí též věcnou správnost posudku a kriticky hodnotit i úplnost a bezvadnost pokladových materiálů, které znalec podrobuje svému zkoumání.

23. V rámci uvedeného limitů hodnocení důkazu znaleckým posudkem dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. vrchní soud předně uvádí, že zapsaný obor a odvětví ustanoveného znaleckého ústavu (ČVUT – Kloknerův ústav) považuje za přílehlavá k zodpovězení otázek položených soudem; pověřená pracovnice znaleckého ústavu doc. Ing. Jana Marková, Ph.D. byla soudem prvního stupně opakovaně vyslechnuta (§ 127 odst. 1 o. s. ř.). Z vedeného dokazování dle ust. § 127 odst. 3 o. s. ř. (znalecký posudek z 28. 2. 2022, dodatek č. 1 posudku z 26. 1. 2023 a výslech pověřené pracovnice znaleckého ústavu) vzal odvolací soud – ve shodě se skutkovými závěry soudu prvního stupně – za prokázané, že DPS nesplňovala jednak požadavky přílohy 6 vyhl. č. 499/2006 Sb. (nebyl k dispozici inženýrskogeologický průzkum ani stavebnětechnický průzkum existujících objektů, dokumentace bouracích prací byla zjednodušená, některé části dokumentace neměly požadovanou podrobnost, např. chyběly některé základní kóty ve výkresech, byla nedostatečná podrobnost některých výkresů včetně výkresů základových konstrukcí a výkresů bouracích prací, existovaly nejistoty o skutečném provedení a stavu existujících konstrukcí apod.), jednak nebyla v souladu s DSP a stavebním povolením z 15. 1. 2009 vydaným na jejím základě (v DPS byly uváženy nové požadavky žalobce na prostorové úpravy stavebních objektů, které zahrnovaly zvětšení přístavby bazénů se změnou vybavení, doplnění o vnější schodiště s tobogánem, úpravu nástavby v 2. NP, změnu výšky střechy nad bazénem a zrušení vestavby mezipatra nad prostorem bazénu). Uvedené odborné závěry zcela konvenují s dalšími odbornými závěry plynoucími z důkazů dle ust. § 127a o. s. ř. zajištěných žalovaným (znalecký posudek č. 877-3/2016 z 20. 1. 2016, vypracovaný Ing. Milanem Bouzkem a společný znalecký posudek z 18. 3. 2016, vypracovaný Ing. Miloslavou Popenkovou, CSc. a prof. Ing. Čeněk Jaršík, DrSc). Odpovídají však i vedenému dokazování dle ust. § 129 o. s. ř. Ze smlouvy o dílo z 29. 3. 2016 a cenové nabídky zhotovitele vzal odvolací soud za prokázané, že žalobce zadal společnosti ŠUMAVAPLAN, spol. s r.o. přepracování a aktualizaci DPS za cenu bez DPH 480 000 Kč, dokumentace k územnímu řízení za cenu bez DPH 154 000 Kč a zpracování dokumentace změny stavby před dokončením za cenu bez DPH 250 000 Kč. Byla-li žalobcem na odstranění identifikovaných nedostatků DPS a její uvedení do souladu s DSP vynaložena částka bez DPH 480 000 Kč, nelze se ztotožnit s jeho argumentací, že uvedené nedostatky a odchylky byly nepodstatné. Z provedeného dokazování zároveň plyne skutečnost, že náhradní kooperant žalobce – společnost OHL ŽS, a.s. - veřejnou zakázku následně plnil na základě opravené a aktualizované DPS, a také nového územního rozhodnutí a změny stavby před dokončením, povolené rozhodnutím Městského úřadu Domažlice, odboru výstavby a územního plánování dne 30. 3. 2017.
24. Požadavky zhotovitele na odstranění nedostatků DPS, mající zákonnou oporu v ust. 2594 odst. 1 o. z. (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 1103/2006 z 27. 3. 2008), je tedy třeba považovat za uvedeného zjištěného skutkového stavu věci za oprávněné. Vychází-li dle úvodních ustanovení přílohy č. 6 vyhl. č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, obsah a rozsah DPS nezbytně

ze schválené dokumentace pro vydání stavebního povolení, pak rovněž činěné požadavky žalovaného na předložení DSP, stavebního povolení včetně stanovisek orgánů dotčených průběhem stavebního řízení, je třeba považovat za zcela legitimní, vytvářející ve vztahu k DPS předpoklady pro aktivaci upozornovací povinnosti dle ust. § 2594 odst. 1 o. z. Z obsáhlého dokazování dle ust. § 129 o. s. ř. lze považovat v souladu se závěry soudu prvního stupně za prokázané, že předložení dokumentů o průběhu stavebního řízení žalovaný po žalobci požadoval poprvé již 25. 8. 2015 (tedy ještě před uzavřením smlouvy o dílo) a činil tak opakovaně až do jara r. 2016. Splnění žádané potřebné součinnosti žalobce (§ 2591 o. z.) není zřejmé ještě ani z přípisu žalovaného žalobci z 25. 4. 2016, kdy již žalovaný žalobce zároveň upozorňuje na obsahové nedostatky DPS, neodpovídající požadavkům přílohy č. 6 vyhl. č. 499/2006 Sb. Upozornění na odchylky DPS od vydaného stavebního povolení z 15. 1. 2009 obsahuje přípis žalovaného žalobci z 21. 10. 2016, spolu s využitím práva dle ust. § 2594 odst. 2 o. z. a stanovení lhůty k nápravě do 21. 11. 2016 s možností následného odstoupení od uzavřené smlouvy dle ust. § 2591 o. z. Náprava byla žalobcem v jeho přípisu žalovanému z 9. 11. 2016 přislíbena (spolu se zajištěním změny územního rozhodnutí a změny stavby před dokončením), do 7. 12. 2016, kdy žalovaný od uzavřené smlouvy odstoupil, však splněna nebyla.

25. Lze tedy uzavřít, že od uzavření smlouvy o dílo dne 27. 8. 2015 až do 7. 12. 2016, kdy žalovaný od uzavřené smlouvy odstoupil, neposkytl žalobce žalovanému přes činěné a opakované urgencye součinnost nezbytnou k tomu, aby předaná DPS jako součást zadávacích podmínek umožňovala bez dalšího provádění díla dle platného stavebního povolení vydaného dne 15. 1. 2009, a také aby její obsah odpovídal závazným požadavkům obsaženým v ust. § 3 a příloze č. 6 vyhl. č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb. Aplikace ust. § 1975 o. z. pak v takovém případě vylučuje existenci prodlení žalovaného s prováděním díla. Učiněný závěr zcela odpovídá i rozhodovací praxi (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 23 Cdo 2080/2013 z 2. 2. 2015).
26. Odstoupení žalovaného od uzavřené smlouvy z 27. 8. 2015, ve znění jejího dodatku č. 1 z 3. 6. 2016, jeho přípisem z 7. 12. 2016 s odkazem na ust. § 2591 o. z., je tedy třeba považovat za platné. Ke dni doručení přípisu žalobci byla tedy uzavřená smlouva s účinky ex tunc zrušena (§ 2004 odst. 1 o. z.).
27. Odepření účinků učiněného jednostranného právního jednání z důvodu zneužití práva (§ 8 o. z.) má být poslední možností (ultima ratio), jak – ve výjimečných případech zmírnit či odstranit přílišnou tvrdost zákona v situaci, ve které by se přiznání uplatněného nároku jevílo krajně nespravedlivým. K uvedené problematice je možné odkázat i na závěry rozsáhlé rozhodovací práce s výčtem obsaženým např. pod bodem 27 odůvodnění rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 31 Cdo 927/2016 z 11. 4. 2018. Uvedené mimořádné důvody nebyly odvolacím soudem v posuzovaném případě shledány za stavu, kdy v řízení prokázanou existenci obsahových nedostatků DPS žalovaný nijak nevyvolal a o jejich odchylkách od vydaného stavebního povolení v době průběhu zadávacího řízení a zadání veřejné zakázky ani nevěděl. Tyto skutečnosti rovněž vylučují v dané věci aplikaci ust. § 6 odst. 2 o. z.
28. Podanou žalobu tedy nelze ve shodě se soudem prvního stupně považovat ani zčásti za důvodnou.
29. Protože ani ve vedlejších výrocích rozsudku z 18. 10. 2023 a jeho doplnění z 22. 11. 2023 nebylo shledáno žádné pochybení, ve světle všech výše uvedených skutečností tedy odvolací soud oba rozsudky soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
30. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení zcela úspěšnému žalovanému vznikly náklady na zastupování advokátem ve výši 120 516 Kč (§ 7 bod 7 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby po 49 500 Kč + 2 x režijní paušál po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit vyhl. + 21 % DPH z uvedených částek ve výši 20 916 Kč). Uvedené náklady řízení je žalobce povinen nahradit žalovanému v obecné lhůtě na účet jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 236 – 239 o. s. ř., ve znění účinném od 30. 9. 2017, Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Praha 23. dubna 2024

JUDr. Michal Krenk, Ph.D. v. r.
předseda senátu